

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA

z dnia 16 maja 1953 r.

w sprawie trybu i zasad tworzenia obwodów łowieckich i określenia obszarów nie podlegających włączeniu do obwodów łowieckich.

Na podstawie art. 4 ust. 6 oraz art. 27 ust. 1 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o prawie łowieckim (Dz. U. Nr 44, poz. 300) zarządza się, co następuje:

Tryb tworzenia obwodów łowieckich.

§ 1. 1. Podziału na obwody łowieckie dokonują prezydya wojewódzkich rad narodowych (Rad Narodowych m. st. Warszawy i m. Łodzi), na wniosek prezydiów powiatowych rad narodowych, w porozumieniu z Polskim Związkiem Łowieckim i po zasięgnięciu opinii dyrektorów okręgów lasów państwowych.

2. Prezydya wojewódzkich rad narodowych (Rad Narodowych m. st. Warszawy i m. Łodzi) mogą zlecić wojewódzkim organom wykonawczym Polskiego Związku Łowieckiego przygotowanie wstępnych projektów podziału obszaru powiatów na obwody łowieckie.

§ 2. 1. Wstępne projekty podziału obszaru całego Państwa na obwody łowieckie powinny być przygotowane i naniesione w brulionie na mapy o skali 1 : 100.000 w terminie do sześciu miesięcy od daty ogłoszenia niniejszego zarządzenia.

2. Przygotowane projekty wstępne należy przedstawić dyrektorom właściwych okręgów lasów państwowych, którzy obowiązani są zwrócić je wnioskodawcy wraz ze swoją opinią najpóźniej w ciągu jednego miesiąca w celu uzgodnienia projektu z Polskim Związkiem Łowieckim.

3. Uzgodnienia projektu podziału na obwody łowieckie wraz z naniesieniem na mapy i obliczeniem powierzchni poszczególnych obwodów w hektarach należy dokonać w terminie do dziewięciu miesięcy od daty ogłoszenia niniejszego zarządzenia.

4. Prezydya powiatowych rad narodowych, po oznaczeniu kolejną numeracją na mapach obwodów łowieckich, przedkładają projekt podziału na obwody łowieckie w dwóch egzemplarzach jako swój wniosek w terminie do dziesięciu miesięcy od daty ogłoszenia niniejszego zarządzenia prezydiom właściwych wojewódzkich rad narodowych celem zatwierdzenia. W razie braku uzgodnienia prezydya powiatowych rad narodowych przesyłają wraz ze swoim wnioskiem do prezydiów wojewódzkich rad narodowych zastrzeżenia Polskiego Związku Łowieckiego oraz zastrzeżenia dyrektorów okręgów lasów państwowych do decyzji.

5. Prezydya wojewódzkich rad narodowych (Rad Narodowych m. st. Warszawy i m. Łodzi) dokonują ostatecznego podziału obszaru województw na obwody łowieckie, ogłaszają o utworzeniu obwodów w dziennikach urzędowych wojewódzkich rad narodowych (Rad Narodowych m. st. Warszawy i m. Łodzi) w terminie do jedenastu miesięcy od daty ogłoszenia niniejszego zarządzenia. Podział na obwody łowieckie nanosi się na dalsze cztery egzemplarze map, przeznaczonych dla Ministerstwa Leśnictwa, prezydiów powiatowych rad narodowych, dyrektorów okręgów lasów państwowych i wojewódzkich rad łowieckich.

§ 3. Koszty związane z przygotowaniem pierwszego podziału obszaru całego Państwa na obwody łowieckie obciążają budżety terenowe.

§ 4. 1. Zmiany granic obwodów łowieckich dokonują prezydya wojewódzkich rad narodowych na wniosek prezydiów powiatowych rad narodowych, zgłoszony w porozumieniu z Polskim Związkiem Łowieckim i po zasięgnięciu opinii dyrektorów okręgów lasów państwowych, w terminie do dwóch miesięcy po otrzymaniu wniosku.

2. Dokonane zmiany podlegają ogłoszeniu w dziennikach urzędowych wojewódzkich rad narodowych (Rad Narodowych m. st. Warszawy i m. Łodzi).

§ 5. Ewidencję obwodów łowieckich prowadzą prezydya powiatowych i wojewódzkich rad narodowych (Rad Narodowych m. st. Warszawy i m. Łodzi). Wszelkie zmiany granic obwodów łowieckich prezydya wojewódzkich rad narodowych podają niezwłocznie do wiadomości Ministra Leśnictwa.

Zasady tworzenia obwodów łowieckich.

§ 6. Obwód łowiecki nie może obejmować powierzchni mniejszej niż 3.000 ha i większej niż 10.000 ha. W wyjątkowych przypadkach, uzasadnionych interesem łowiectwa, mogą być tworzone za zezwoleniem Ministra Leśnictwa obwody o mniejszej lub większej powierzchni.

§ 7. Obwód łowiecki stanowi obszar gruntu o skupionej powierzchni ciągłej i w miarę możliwości o stosunku szerokości do długości nie mniejszym niż 1 : 2. Obwód łowiecki powinien być gospodarczo samowystarczalny dla rozwoju zwierzyny łownej. W związku z tym przy tworzeniu obwodów należy mieć na uwadze żyzność gleby, szatę roślinną, rzeźbę terenu, wodopoje oraz inne warunki, mające wpływ na bytowanie zwierzyny.

§ 8. W obwodach łowieckich, w których znajdują się rykowiska jeleni, bekowiska danieli, toki głuszców, toki cietrzewi — należy dążyć do tego, aby ostoja danej zwierzyny i główne jej żerowiska znajdowały się w jednym obwodzie łowieckim z miejscami rykowiska, bekowiska lub toków.

§ 9. 1. Do obwodów łowieckich, w skład których wchodzi powierzchnie leśne, powinny być w miarę możliwości włączone przylegające tereny nieleśne w taki sposób, aby granica obwodu przebiegała nie bliżej niż w odległości 500 m od brzegów lasu.

2. Enklawy i półenklawy gruntów rolnych i łąk, wryzające się w las, w każdym przypadku powinny być włączone do obwodu łowieckiego, w skład którego wchodzi ten las.

§ 10. Na większych skupiskach obszarów wodnych i bagiennych, wystarczających do samodzielnego prowadzenia gospodarki łowieckiej, powinny być tworzone specjalne obwody łowieckie wodno-bagienne. Do takich obwodów należy włączać dostateczne powierzchnie gruntów nadbrzeżnych.

§ 11. 1. Obwód łowiecki nie może wykraczać poza granice województwa.

2. Obwód łowiecki powinien być tworzony w granicach powiatu. W wyjątkowych przypadkach, uzasadnionych interesem łowiectwa, obwód łowiecki, znajdujący się na styku granic powiatu, może być tworzony w granicach dwu lub więcej powiatów. Taki obwód łowiecki zalicza się do tego powiatu, w obrębie którego znajduje się największa część powierzchni obwodu.

§ 12. Granicami obwodów powinny być w miarę możliwości drogi publiczne, tory kolejowe, inne wyraźne znaki w terenie, a także linie środkowe większych wód (z wyjątkiem obwodów łowieckich, tworzonych zgodnie z § 10).

Obszary nie podlegające włączeniu do obwodów łowieckich.

§ 13. Nie podlegają włączeniu do obwodów łowieckich:

- 1) a) w województwie białostockim obszar Białowieckiego Parku Narodowego oraz rezerwaty żubrów, łosi i tarpanów wraz z przyległymi terenami, tworzącymi pasy szerokości 1 km, otaczającymi je ze wszystkich stron;
- b) w województwie kieleckim obszar Świętokrzyskiego Parku Narodowego wraz z przyległymi terenami, których granice tworzy linia mająca następujący przebieg: od północy i północnego wschodu droga Bodzentyn — Grabków — Bestów — Sosnówka — Cząstków, od wschodu i południowego wschodu droga Cząstków — Słupia Stara — Słupia Nowa — Wólka — Trzcianka, od południa droga Trzcianka — Huta Stara — Bieliny Poduchowne — Porąbki — Krajne Południowe — Krajne Pogorzele — Zagórze — Wilków, od północnego zachodu droga Wilków — Grabowo — Psary — Stara Wieś — Bodzentyn;
- c) w województwie krakowskim obszar Tatrzańskiego Parku Narodowego wraz z przyległymi terenami ograniczonymi od północy linią mającą następujący przebieg: od państwowej granicy na wschodzie granicą gromady Rzepiska do północnej granicy gromady Jurgów, dalej północną granicą gromad Bukowina i Poronin do szosy Zakopane — Nowy Targ, następnie drogą Poronin — Suche — Ząb — Nowe Bystre, dalej drogą przez Nowe Bystre, granicą północno-zachodnią tej gromady ku granicy gromady Dzianisz, a następnie północną granicą gromady Dzianisz i północną granicą gromady Witów ku granicy państwowej na zachodzie;
- d) w województwie krakowskim obszar Pienińskiego Parku Narodowego wraz z przyległymi terenami ograniczonymi linią mającą przebieg następujący: od północnego zachodu, północy i północnego wschodu szosa Czorsztyn — Krościenko — Szczawnica, droga Szczawnica — Pieniny do Potoku Głębokiego, droga prowadząca na południe „Do Wiwerka” na linii granicy państwowej z Republiką Czechosłowacką, od południowego wschodu i południa granica państwowa, od południowego zachodu i zachodu droga od granicy państwowej do Nidzicy Zamku, droga Nidzica Zamek — Falsztyn i dalej potok wpadający do Dunajca w odległości około 3 km w górę rzeki od Bramy Skalnej w Czorsztynie, a następnie szosa prowadząca do Czorsztyna;

- e) w województwie krakowskim część obszaru Nadleśnictwa Państwowego Zawoja, a mianowicie oddziały lasu: 56 — 58, 91 — 95, 97 — 119, 121 — 166, 168 — 181 łącznie z Czarną Hałą, część obszaru Nadleśnictwa Państwowego Orawa, obejmująca oddziały: 55 — 53, 19 — 26, 23 — 49 oraz oddziały 8 i 9 obrębu Śmietanowa lasów gminy Zubrzyca Dolna wraz z Hałą Zubrzycką (Śmietanową);
 - f) w województwie krakowskim w gminie Sułkowice obszary gromad: Wola Kalinowska, Sułoszowa i Sąsów, w gminie Cianowice obszary gromad: Ojców, Czajowice, Smardzewice, Maszyce i Prądnik Korzkiewski oraz część obszaru gminy Skała, położona na południowy zachód od drogi prowadzącej z osady Młyny przez wieś Zagrody do szosy Ojców — Skała, i część lasu gminy Skała, obejmująca uroczyska Chmielnik i Przeczki;
 - g) w województwie poznańskim obszar Nadleśnictwa Państwowego Ludwikowo wraz z przyległymi terenami, których granice tworzą: od północy linia kolejowa Stęszew — Wiry, od wschodu rzeka Warta, od południowego wschodu Kanał Mosiński, od południowego zachodu droga Witołbel — Dymaczewo;
 - h) w województwie warszawskim obszar Nadleśnictwa Państwowego Laski wraz z przyległymi terenami, których granice tworzy: od północy i północnego wschodu szosa Warszawa — Modlin, od wschodu szosa Bielany — Wawrzyszew — Boernerowo — Blizna Stara, od południa droga Blizna Stara — Zielonki — Borzęcin Duży — Feliksów — Leszno, od zachodu droga Leszno — Łubiec — Rożtoka — Aleksandrów — Małocice — Dębina;
 - i) w województwie szczecińskim obszar Nadleśnictwa Państwowego Warnowo;
 - j) w województwie koszalińskim obszar Nadleśnictwa Państwowego Smołdzino;
- 2) obszary uznane za rezerwaty przyrody, utworzone w trybie przepisów ustawy z dnia 10 marca 1934 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 31, poz. 274) lub ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180), w których wprowadzono zakaz polowania, chwytania i zabijania dziko żyjących zwierząt;
 - 3) tereny zaliczone do bażantarni i zwierzyńców w drodze zarządzeń Ministra Leśnictwa, wydanych na podstawie art. 1 ust. 5 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o prawie łowieckim (Dz. U. Nr 44, poz. 300);
 - 4) osiedla ludzkie zaliczone do miast, w zasadzie w granicach administracyjnych miasta, z tym że w przypadkach, gdy granice te obejmują większe obszary rolne lub leśne, nadające się do utworzenia obwodu łowieckiego lub też do włączenia do sąsiednich obwodów łowieckich, obszary takie mogą być włączone do obwodów łowieckich za zgodą Ministra Leśnictwa;
 - 5) osiedla ludzkie, nie zaliczone do miast, w granicach obejmujących zabudowania mieszkalne i gospodarcze wraz z podwórzami i ogrodami, place i ulice oraz drogi wewnątrz osiedla;
 - 6) wszelkiego rodzaju budowle i zakłady o charakterze społecznym, gospodarczym, przemysłowym, handlowym, składowym, transportowym itp. w granicach ich ogrodzeń, a w przypadku braku ogrodzeń — w granicach obejmujących całość zabudowań, urządzeń i składowisk;

- 7) uprawy rolne i ogrodowe o charakterze specjalnym, wymagające ze względu na ich charakter wyłączenia z obwodów łowieckich w granicach ich stałych ogrodzeń;
- 8) obszary służące do hodowli zwierząt domowych lub dzikich w granicach ich stałych ogrodzeń;
- 9) obszary pozostające w zarządzie władz wojskowych lub bezpieczeństwa publicznego, jak również obszary przydzielone tym władzom do terenowego wykorzystania w celach wojskowych lub bezpieczeństwa, uznane przez powyższe władze za nie podlegające

włączeniu do obwodów łowieckich, w miejscach i o granicach wskazanych prezydium powiatowych rad narodowych przez właściwe organy władz wojskowych lub bezpieczeństwa publicznego.

Przepis końcowy.

§ 14. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Leśnictwa: *B. Podedworny*